

Ὁ κ. Παναγιώτης Ζ. Ἀριστόφρων δωρεῖται τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν δραχμὰς 200.000 διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἀνασκαφῶν πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος.

Ἡ Δ^ς Θεοδώρα Μακρῇ εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἀπονομὴν εἰς αὐτὴν τοῦ βραβείου αὐτοθυσίας κατὰ τὴν 25^{ην} Μαρτίου 1936.

Ἐγκρίνεται ἡ πλήρωσις μιᾶς Τακτικῆς ἔδρας Καλῶν Τεχνῶν.

Ἐγκρίνεται ὡσαύτως ἡ πλήρωσις μιᾶς Προσέδρου ἔδρας Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα συγγράμματα.

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Μαζαράκης παρουσιάζει τὸ ἔργον τοῦ κ. Μπουσμπουρέλλη «Ὁ Χημικὸς Πόλεμος», οὗτινος δι' ὀλίγων ἐξαίρει τὴν ἀξίαν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.—Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 21 χειρόγραφον τῆς Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθήκης τῆς Τυβίγγης, ὑπὸ Κ. Δυοβουνιώτου.

Ἀξίον ἰδίας προσοχῆς εἶναι τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 21 χειρόγραφον τῆς πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης τῆς Τυβίγγης¹, οὗτινος ζητήσας ἔλαβον φωτογραφικὰ ἀποτυπώματα. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἀποτελούμενον ἐκ δέκα συνερραμμένων φύλλων (0,21×0,16), ὧν τὰ ἐπτὰ γεγραμμένα, περιέχει σημειώματα, γραφέντα χάριν τοῦ Κρουσίου ὑπὸ δύο Ἑλλήνων, τοῦ Ἀνδρέου Ἀργυροῦ καὶ τοῦ Ἰωάννου Θεολοῖτου, ἱερέως ἐκ Θεσσαλονίκης, οἵτινες ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν ἐν Τυβίγγῃ τῇ 18 Φεβρουαρίου τοῦ 1585 καὶ ἀπῆλθον ἐξ αὐτῆς τῇ 23 Φεβρουαρίου τοῦ 1585.

Ἐν τέλει τοῦ φύλλου 7α σημειοῖ ὁ Κρούσιος:

«Venerunt ad me	Joan. ἱερεὺς Θεσσαλονίκ.		Febru. 18 die Jovis
	Andreas Argyrus		

Abierunt 23 Febr. die Martis. Habent secum interpretem, scientem Italice et Germanice adolesc. Andream Merk Fiessensem 1585».

¹ Πρβλ. W. SCHMID, Verzeichnis der gr. Hand. der Kön. Universitätsbibl. zu Tübingen (Tübingen 1902) σ. 45-46.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ χειρογράφου τούτου εἶναι τὸ ἀκόλουθον·

1. (φ. 1α). Ἀφορμὴ τῆς θανατώσεως τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου. Ἐνωθεν ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «D. Andreas Argyros 18 Febr. 1585» καὶ ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς «Patriarchae Hieremiae interitus. Οὐκ ἀληθές, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἐξηπατήθη ταῦτα γράψας»¹.

2. (φ. 1β). Σημειώσεις τοῦ Κρουσίου. Αἱ σημειώσεις αὗται, αἵτινες ἔχουσιν ἐκδοθῆ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν χειρογράφων τῆς πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης τῆς Τυβίγγης τοῦ Schmid (σ. 45-46) στηρίζονται προφανῶς ἐπὶ πληροφοριῶν πρὸς τὸν Κρούσιον τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν².

3. (φ. 2α). Περὶ Θεσσαλονίκης. Ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «De Thessalonica. D. Joannes ἱερεὺς Thessalonices 18 Febr. 1585».

4. (φ. 2β-3α). Περὶ Ἀλεξανδρείας. Ἐνωθεν ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «mano Andreae Argyri 19 Febr. 85» καὶ ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς «De Alexandria Aegypti».

5. (φ. 3α-3β). Περὶ Καίρου. Ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «De Cairo c. Aegypti».

6. (φ. 3β-4α). Περὶ τῆς νήσου Κρήτης. Ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «De ins. Creta».

7. (φ. 4α). Περὶ τῆς νήσου Σαντορίνης. Ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «De ins. Sandorina».

8. (φ. 4β). Περὶ τῆς νήσου τῶν Κορϋῶν. Ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «De ins. Corcyra 22 Febr. 85».

9. (φ. 5α). Περὶ τῆς νήσου Ζακύνθου. Ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «De ins. Zacyntho».

10. (φ. 5β-6β). Περὶ τοῦ παιδομαζώματος. Ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «Pueri Craecoruma Turcis in militiam abducti» καὶ ἐν τῇ ἀπέναντι ὡς «ὁ κς (=ὁ κύριος) Ἰωάννης ὁ Θεσσαλονίκης ἱερεὺς 20 Febr. 1585».

11. (φ. 7α). Περὶ τῆς νήσου τῶν Κυθήρων. Ἐν τῇ ἄνω ὡς ἔχει γράψει ὁ Κρούσιος «Cirigo» καὶ ἐν τῇ πλαγίᾳ ὡς «De ins. Cytheris Argyrus 22 Febr. 85».

Κατὰ ταῦτα τὰ περὶ Θεσσαλονίκης καὶ παιδομαζώματος ἔχει γράψει ὁ Ἰωάννης ὁ Θολοῖτης, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὁ Ἀνδρέας Ἀργυρός, ὡς καὶ ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς γραφῆς αὐτῶν γίνεται δῆλον.

¹ Ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ Κρουσίου εἶναι ὀρθή. Ὡς γνωστὸν ὁ Ἱερεμίας ὁ Β' ὁ τρανὸς ἀνῆλθε τρίς ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου 1572-1579 τὸ πρῶτον, 1580-1584 τὸ δεύτερον, ὅτε διαβλήθεις ὑπὸ τοῦ Παχωμίου Καισαρείας καὶ τοῦ Θεολήπτου Φιλιππουπόλεως ὡς κατήγορος τοῦ τουρκικοῦ κράτους ἐξωρίσθη εἰς Ρόδον, καὶ 1586-1594 τὸ τρίτον, ἀποθανὼν τὸ 1594 (πρβλ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΜΑΘΑ, Κατάλογος πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ΜΑΝΟΥΗΛ ΓΕΛΕΩΝ, Πατριαρχικοὶ πίνακες).

² Πρβλ. ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ, *Νέος Ἑλληνομνημὼν*, 7, σ. 181.

Ἐν ταῖς σημειώσεσι, ταῖς περιεχομέναις ἐν φύλλῳ 1α, παρέχει ἡμῖν ὁ Κρούσιος εἰδήσεις τινὰς περὶ τοῦ ἱερέως Ἰωάννου τοῦ Θολοῖτου, προερχομένας ἀναμφιβόλως ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Αἱ εἰδήσεις αὗται εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

*κς Ἰωάννης Θολοῖτης	} αὐτὸς
ἱερεὺς Θεσσαλονίκης	
ὁ ἡμέτερος φίλος,	
ὑπὸ πειρατῶν 1580 circa	
ἐλήφθη	
	} ἡ μήτηρ Κυριακοῦν 65 annorum
	} ἡ γυνὴ Θεοδώρα ἀπὸ πόλεως
	} Πλαταμῶν, quod est καλὸν κάστρον
	} 8 mill. german. a Thessalonica
	fili 2 { Lucas 12 } annorum
	Mathaeus 7 }

Ipre Joan. ἐχειροτονήθη Θεσσαλονίκης ἱερεὺς ab Joasapho Argyropulo Metropolitā ibi, seu Archiepiscopo, ante 17 annos. Joasapho successit κς Μητροφάνης».

Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 37 χειρογράφου τῆς πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης τῆς Τυβίγγης γίνεται δῆλον ὅτι ὁ Ἀνδρέας Ἀργυρὸς κατήγετο ἐκ τῆς νήσου Σαντορίνης καὶ εἶχε καὶ πρότερον, κατὰ τὸ 1581, μετὰ τοῦ Λουκᾶ Ἀργυροῦ ἐπισκεφθῆ τὸν Κρούσιον καὶ φιλοξενηθῆ ὑπ' αὐτοῦ ἐν Τυβίγγῃ¹. Ἐν τῷ αὐτῷ χειρογράφῳ ἀναφέρεται καὶ ἡ κατὰ τὸ 1585 ἐπίσκεψις τοῦ Κρουσίου ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Ἀργυροῦ καὶ Ἰωάννου Θολοῖτου².

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ χειρογράφῳ περιεχομένων αὐτογράφων τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν καταφαίνεται ἡ ἀμάθεια αὐτῶν. Πρὸς πίστῳσιν τούτου παραθέτω κατωτέρω τὰ ἐν φύλλῳ 1α γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Ἀργυροῦ³ καὶ τὰ ἐν φύλλῳ 2α γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Θολοῖτου⁴.

Φύλ. 1α «αφορμὴ ὡποὺ ἀποκτήναι τον μπατρήαρχή τον ερέμια εἰςτας¹ 1584 ναίων πασκαλοι² ἡμέρα τῆς ἀναστασεως ω δηάτι ετοία³ ωτιπος⁴ απεστῆλῆ ἐπιστωλές ης τοὺς λατοίνους εἰς πολές μερές⁵, ὡπίος εβούλεντοναί⁶, ὡς λέσι⁷ οἱ αghαρηνή καὶ εβούλαίβαίτοναι εἰνα παρή⁸ καὶ νὰ χαλάσι⁹ τὴν βασιλοία τὸν τουρκὸν καὶ διὰ τοιναῖα αὕτη ἀδηκος ἐκαψάναι¹⁰ καὶ εφωνεύσά αὐτὸ ζοντανὸ εἰς το πῖρ ἐώνια του ἡ μνημη τωναὶ καψὰ εἰς το Γαλατὰ ἀνδικρί τις κονσταντίνωπωλεος».

¹ Πρβλ. Κατάλογον SCHMID, σ. 76 καὶ 78. Πρβλ. ἔτι Κρουσίου Turcograecia σ. 206 ἐπ.

² Ἐνθ. ἀν. σ. 76. Πρβλ. καὶ Κρουσίου Schwäbische Chronik II 358a καὶ Ἐπειροῖς Βυζαντινῶν σπουδῶν, 5, σ. 270.

³ Ἐν τῇ ἄνθ. ὧα τοῦ φύλλου τούτου ἔχει γράψῃ ὁ Κρούσιος «D. Andreas Argyrus».

⁴ Ἐν τῇ πλῆγῃ ὧα τοῦ φύλλου τούτου ἔχει γράψῃ ὁ Κρούσιος «De Thessalonica. D. Joannes ἱερεὺς Thessalonices 18 Febr. 1585». Ἀξίον σημειώσεως εἶναι ἐνταῦθα ὅτι ὁ Κρούσιος διασαφηνίζει λέξεις τινὰς ἀσαφεῖς τοῦ κειμένου θέτων ἄνωθεν αὐτῶν τὰς διασαφηνίσεις τούτων. Τὰς διασαφηνίσεις ταύτας τοῦ Κρουσίου θέτω ἐν ταῖς δυσὶν ἐκδιδομένοις κειμένοις ἐν ὑποσημειώσεσιν.

¹ τῇ α' ἀπριλίου. ² novum calendarium. ³ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ⁴ διότι. ⁵ εἰς πολλοὺς τόπους. ⁶ ἐβούλετο. ⁷ come dicono. ⁸ λάβῃ. ⁹ ἀπολέσῃ. ¹⁰ ἔκασαν.

Φύλ. 2α «ή θαισαλονήκη ήναι σιμά¹ εις την θάλασσα καί ήναι μέγαλι πολη καί έχη πληθος πολήν ωβρεγι² καί τούρκγι καί ρομαίγι³ καί στεκη απάνου εις τὸ βουνή καί έχη απάνου ωπού λογάται⁴ γουλας⁵ ωπου στενοτε⁶ ή Γιανητζαρι η φήλαξ της πόλεως καί εις της καλίσ⁷ μαριας τήν πόρτα ήναι ή μιτροπολη οπου ευρίσκοταν ω αργιρωπουλος⁸ ό μιτροπολητης οπου λογάται ο ηκος⁹ αγιος δημιτριος καί έχη πορταϊς πενται ή θαισαλονήκη καί έχη μοναστήρηα δύο ωπου ήναι μοναχή παταίραις¹⁰ τήν μίαν εκλησιαν λέγεται αγίαν θεοδόραν οπου ευρίσκουται διακόσιες μοναχαίς γιναίκαϊς καί εις το άλλο τὸ μοναστήριον¹¹ λέγεται ο άγιος ταξιαρχης»¹².

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατεθέντων κειμένων γίνεται δῆλη ἡ παχυλὴ ἀμάθεια τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν. Παρὰ ταύτην ὅμως τὰ σημειώματα ταῦτα παρέχουσιν ἡμῖν εἰδήσεις τινὰς ἀξίας προσοχῆς. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι καὶ αἱ εἰδήσεις αὗται δὲν πρέπει ἄνευ ἐτέρου νὰ γίνωνται δεκταὶ προκειμένου περὶ ἀμαθῶν συγγραφῶν. Παραθέτω κατωτέρω τὰ ὑπόλοιπα τῶν σημειωμάτων τούτων διορθῶνων αὐτὰ ἰδίᾳ ὀρθογραφικῶς καὶ ἐξομαλύνων, ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον, γλωσσικῶς, ὅπως καταστήσω εὐχερῇ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν ἄνευ ἀπομακρύνσεως ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου.

3. (φ. 2β-3α). Ἡ Ἀλεξάνδρεια εἶναι μεγάλη χώρα ἡγουν πόλις καὶ εἶναι σκάλια διὰ τοὺς πραγματευτάδες καὶ εις τὸ γυαλὸ σιμά καὶ εἶναι ὅλη κούφια ἀπάνωθεν καὶ κάτωθεν. Καὶ ἡ αὐτὴ πόλις Ἀλεξάνδρεια εἶναι χαλασμένη καὶ εις αὐτὴν τὴν πόλιν εὐρίσκονται Ἑβραῖοι ἕως δύο χιλιάδες καὶ Μόροι ἡγουν Συργιάνοι ἕως πέντε χιλιάδες. Εἶναι τὸ πατριαρχεῖον, ἡγουν ὁ ἅγιος Σάββας, μὲ μοναχοὺς 15 καὶ κάποτε 20. Χριστιανοὶ ὀλίγοι, μὰ πολλοὶ πραγματευτάδες. Εἰς τὴν μέσην τῆς αὐτῆς πόλεως ὑπάρχει μία κολῶνα μεγάλη καὶ λέγεται τοῦ Πομπηίου. Καὶ εἶναι ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἕως τὸ Ραχῆτι μιᾶς καὶ ἡμισείας ἡμερῶν στράτα καὶ διὰ θαλάσσης μιᾶς. Ἡ πόλις τὸ Ῥαχῆτι εἶναι μικρὰ καὶ εἶναι εις τὸν γῦρον τοῦ ποταμοῦ, τὸν ὅποιον ὀνομάζουν Νεῖλο. Καὶ ἀπὸ τὸ Ραχῆτι ἕως εις τὸ Κάερος εἶναι ὀκτὼ ἡμερῶν στράτα μὲ τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ὀνομάζονται τζέρμες, κατὰ ξηρὰν δὲ οὐ γινώσκω πόσων ἡμερῶν ὁδὸν ἔχει. Καὶ αὐτὰ τὰ πλοῖα φθάνουσιν εις μίαν μικρὰν πόλιν, ἣτις ὀνομάζεται Μπούλακο, ὅπου εἶναι οἱ κατεστάδες, οἱ πραγματευτάδες ἡγουν οἱ τατζέροι, οἱ ὅποιοι εἶναι Ἑβραῖοι. Ἀπὸ τὸ Μπούλακο ἕως εις τὸ Κάερος εἶναι ἓνα μίλιον μικρὸν ἡγουν ἰταλικόν.

4. (φ. 3α-3β). Τὸ Κάερος εἶναι μεγάλη πόλις καὶ λέγουν ὅτι ἔχει ροῦγες δέκα τέσσαρες χιλιάδες καὶ γυρίζει μίλια 50. Εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν εὐρίσκονται Γιανίτζαροι πενήντα χιλιάδες καὶ καπεταναῖοι δέκα χιλιάδες, οἱ ὅποιοι Γιανίτζαροι στέκονται εις τὸν γουλαῦν ἡγουν εις τὸ καστέλλι. Καὶ εἶναι δυνατό κάστρον καὶ ἐκεῖ μέσα στέλλε-

¹ Ἐγγύς. ² Juden. ³ Craeci. ⁴ ὀνομάζεται. ⁵ castrum, fortezza. ⁶ στέκονται. ⁷ nomen portae. ⁸ Argyropoulos ἀπέθανε sucessit Μητροφάνης μητροπολίτης. ⁹ οἶκος. ¹⁰ ἱερομόναχοι. ¹¹ Jn altero monast. ¹² Agios Cabriel.

ται ὁ πασῶς τοῦ μεγάλου ἀφεντός. Τὸ ὁποῖον κάστρον εἶναι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπου ὁ Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος ἔκαμε τοὺς μαγατζάδες καὶ ἐφύλαξε τὸ σιτάρι. Εἰς αὐτὸ τὸ Κάερος εὐρίσκονται χριστιανοὶ ἕως ὀκτὼ χιλιάδες ἢ καὶ δέκα μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, οἱ ὅποιοι εἶναι γεννημένοι εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ τοὺς κρᾶζουν Συργιάνους. Ἑβραίους ἔχει πλῆθος πολὺ, Μόρους ἔχει πλῆθος ἀμέτρητον. Εἶναι μία ἐκκλησία τῶν Γραικῶν καὶ ὀνομάζεται ὁ ἅγιος Νικόλαος, ἡ ὁποία ἐκκλησία εἶναι εἰς τὴν ροῦγαν, τὴν ὀνομάζουν κανταρὶ μουσκύ, ἔχει καὶ πατέρας. Τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης τὸ μοναστήρι, τὸ ὀνομάζουν μετόχι. Οἱ Ρωμαῖοι ἤγουν οἱ Γραικοὶ στέκουν εἰς μίαν ροῦγαν, ἥτις ὀνομάζεται κανταρὶ σέκουρο, ἤγουν οἱπραγματευτάδες, ἤγουν ἀποκρουσάριοι, ἤγουν τῆς Βενετίας καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Φράντζας στέκονται εἰς μίαν ροῦγαν.

5. (φ. 3β-4α). Τὸ νησὶ τῆς Κρήτης γυρίζει 100 μίλια ἰταλικά καὶ ἔχει πόλεις τέσσαρας καὶ χωρία 14 χιλιάδες. Αἱ τέσσαρες πόλεις ὀνομάζονται ἐπισκοπᾶτα. Εἰς τὰ μέρη τοῦ πουνέντε πὲρ τραμουντάνα εἶναι μία πόλις μικρά, μὰ δυνατὴ, καὶ τὴν λέγουν Χανία. Καὶ ἀπ' αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Χανίων πενήντα μίλια ἰταλικά ἔχει ἄλλην μίαν πόλιν καὶ τὴν λέγουν Ρέθυμος. Καὶ ἀπὸ τὸ Ρέθυμος ἐκεῖθεν πρὸς τὸν λεβάντε εἶναι ἄλλη μία πόλις μεγαλειτέρα ἀπ' αὐτὰς καὶ ὀνομάζεται Κάστρος καὶ εἶναι ἡ μητρόπολις, ἤγουν ἀρχιεπισκοπὴ. Καὶ εἶναι μίλια πενήντα ἀπὸ τὸ Ρέθυμος ἕως εἰς τὸ Κάστρος. Ἀπὸ τὸ Κάστρος ἕως εἰς μίαν ἄλλην πόλιν, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Στία, εἶναι μίλια ἰταλικά ἑκατόν. Καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ πόλεις εἶναι σιμὰ εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ τείχη των τὰ δέρνει ἡ θάλασσα. Τὸ νησὶ τῆς Κρήτης κάμνει πολὺ λάδι καὶ κρασί πολὺ, λεμόνια πολλὰ, νεράντζα πολλὰ καὶ κίτρα πολλὰ καὶ μέλι πολὺ καὶ ἄλλα φροῦτα πολλὰ εὐγευστα¹, πολλὰ καλὰ, ὠραϊότατα, ὅπου εἰς ἄλλους τόπους δὲν γίνονται καλὰ. Καὶ γίνονται καὶ εἰς ἄλλους τόπους, μὰ εὐγευστα δὲν γίνονται, ὡς γίνονται εἰς αὐτὸ τὸ νησὶ τῆς Κρήτης. Σιτάρι γίνεται λίγο, μὰ τόσο ὅπου τοὺς φθάνει διὰ τὴν χρῆσιν των².

6. (φ. 4α). Ἡ Σαντορίνη εἶναι νησὶ μικρὸ ἐξήντα μιλίων περιφερείας καὶ ἔχει δύο καστελλάκια, τὸ πρῶτο ὀνομάζεται ὁ Σκάρος, τὸ δὲ δεύτερον ὁ ἅγιος Νικόλας. Ἐχει καὶ χωριδάκια μικρὰ ἕως πέντε. Καὶ λίγο καρπὸ κάμνει, μὰ καλὸ καὶ εὐγευστο.

7. (φ. 4β). Περὶ τῆς νήσου τῶν Κορφῶν. Εἶναι νησὶ ἐνενήντα μιλίων καὶ κάμνει πολὺ λάδι καὶ ὁμορφο. Κάμνει καὶ ἀλάτι πολὺ, ὅπου φορτόνουν καράβια διὰ τὴν Βενετία. Ἐχει φορτέτζαις δυνατές, αἱ ὁποῖαι ἔχουν χανδάκια δυνατὰ καὶ αὐτὰ τὰ χανδάκια εἶναι γεμᾶτα θάλασσα. Καὶ αὐταὶ αἱ φορτέτζαις εἶναι εἰς βουνί. Καὶ ἔτζι τώρα κάνουν οἱ ἄρχοντες, ἤγουν ἡ αὐθεντία τῆς Βενετίας, ἄλλη μία φορτέτζα δυνατὴ καὶ καλὴ, ὅπως δυναμώσουν τοὺς μπούργους. Εἶναι ἐπίσκοπος τῶν παπιστῶν καὶ εἶναι

¹ «Ὠμνοστα καὶ σαβορίδα». Ἄνω γράφει ὁ Κρούσιος «boni saporis».

² «διὰ το οὐζοτός» ἄνωθεν γράφει ὁ Κρούσιος «τὸ οὔσο τους fur uso».

ἐκκλησιάι τῶν Ρωμαίων, ἤγουν τῶν Γραικῶν, πολλὰ ἕως 20 περίπου. Εἶναι τὸ κορμὶ τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος, ὄλο, ἀκαίριο, καὶ δὲν λείπει ἄλλο παρὰ τὸ χέρι τοῦ τὸ δεξιόν. Εἶναι αὐτὸ τὸ νησί μακρὰν ἀπὸ τὴν Βενετίαν 100 μίλια καὶ ἀπὸ τὴν στερεὰν τῆς Τουρκίας 6 μίλια. Ἔχει καὶ χωρία μικρὰ ἕως 20.

Τὸ αὐτὸ νησί εἶναι τὸ Βενέτικον

8. (φ. 5α). Περὶ τοῦ νησίου τῆς Ζακύνθου. Τὸ νησί αὐτὸ εἶναι ὡς οἱ Κορφοί, μὰ δὲν εἶναι δυνατὸ, διότι δὲν ἔχει πετροβούνια καὶ ἔτ' ἔχει τὸ καστέλλι ἐπάνω εἰς τὸ βουνί, τὸ ὁποῖον βουνὸν εἶναι ἀχαμνὸ, διότι δὲν εἶναι πετροβούνη. Μὰ ἂν ἦτο πετροβούνη ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν ὡς εἰς τοὺς Κορφοὺς. Ἡ χώρα εἶναι κάτω καὶ ὁ γυαλὸς δέρνει τὰ σπήτια. Ἔχουν ἐπίσκοπον τῶν Γραικῶν, τῶν δὲ παπιστῶν οὐχί. Ἔχει ἐκκλησίας τῶν Γραικῶν πολλὰς. Τὸ αὐτὸ νησί κάμνει πολὺ κρασί καὶ εὐμορφο, τὸ ὁποῖον ὀνομάζουσι ρομπόλα καὶ ἄλλο κρασί ὀνομάζουσι κραζὸν ρομανία. Καὶ στέλλονται αὐτὰ τὰ κρασιά, ὡς καὶ τῆς Μονεμβασίας, εἰς τὴν Βενετίαν. Τὸ αὐτὸ νησί κάμνει σταφίδα μικρὴ καὶ ὁμορφὴ καὶ στέλλεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Τὸ αὐτὸ νησί κάμνει λάδι πολὺ, εἰ δὲ σιτάρι κάμνει πολλὰ ὀλίγον καὶ καθ' ἡμέραν εἶναι ἀκριβεία εἰς τὸ ψωμί.

Τὸ αὐτὸ νησί εἶναι τὸ Βενέτικον

9. (φ. 5β-6β). Καταλαβαίνετε ἄρχοντες καὶ χριστιανοὶ τὸ τί λύπη ἔχουν οἱ Γραικοί, οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες, ποὺ χωρίζονται τὰ παιδιὰ τους ζωντανά. Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν κάθε πέντε χρόνια εὐγένουσι πεντακόσιοι ἄνδρες καὶ λέγονται τούρκικα γιανίτζαροι καὶ λατινικὰ λέγονται σολδαῖτοι καὶ διαμοιράζονται εἰς πᾶσαν πόλιν ἀπὸ δέκα πέντε. Καὶ ὁ τόπος ἐκεῖνος, ὅπου μοιράζονται λέγεται, κατοιλίκι. Καὶ εἶναι τὰ κατοιλίκια ὡς ἂν πᾶσα ἓνας δούκας, ὅπου ὀρίζει τὸν τόπον τοῦ. Πηγαίνουν ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν καὶ μαζεύουν τὰ παιδιὰ καὶ τὰ φέρνουν εἰς τὴν πρώτην πόλιν καὶ ἐκεῖ κάθονται καὶ τὰ διαλέγουσιν ἀπὸ ἓνα ἓνα, ὅποιον εἶναι εὐμορφο εἰς τὴν θεωρίαν καὶ ἄξιον εἰς τὴν ἀνδρείαν. Αὐτὰ λαμβάνουσι καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀφίνουσι. Καὶ πέρνουν αὐτὰ καὶ πορεύονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τὴν καρδιά βάνετε εἰς τὸν νοῦν σας, ἄρχοντες, πόσαις μάταις κόπτουν τὰ μάγουλά τους καὶ πόσοι πατέρες δέρνουν τὰ στήθια τους μὲ ταῖς πέτραις καὶ τί λύπη νὰ ἔχουν ἐκεῖνοι οἱ χριστιανοὶ διὰ τὰ παιδιὰ τους, πῶς τὰ χωρίζονται ζωντανὰ καὶ πόσαις μητέρες ἐλέγασιν κάλλιον νὰ ἤθελαν πεθάνει καὶ νὰ τὰ θάψωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας παρὰ ὅπου σας ἀναθρέψαμεν τόσο τρανὰ καὶ τώρα σᾶς χωρίζομασθε ζωντανὰ καὶ σᾶς πηγαίνουν νὰ σᾶς τουρκεψουν, νὰ εὐγῆτε ἀπὸ τὴν πίστιν μας τὴν χριστιανικὴν. Κάλλιον νὰ ἠθέλετε ἀποθάνει. Τότε λαμβάνουσιν αὐτὰ τὰ παιδιὰ καὶ πορεύονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ βαίνουν καὶ τὰ ξυρίζουσι τὰ κεφάλια καὶ ὅποιο εἶναι ἄρχοντόπαιδο καὶ εὐμορφο πολὺ τοῦ ἀφίνουσι σημάδι ἀπὸ τὰ μαλλιά τοῦ σιμά εἰς τὸ αὐτὶ καὶ τὸ σημάδι ἐκεῖνο λέγεται τζουλούφιον. Ἐκεῖνα τὰ παιδιὰ ὅπου ἀφίνουσι τὸ τζουλούφι, τὰ πέρ-

νει ὁ ἀγαρηνὸς ὁ μέγας εἰς τὸ παλάτι τοῦ καὶ τὰ ἄλλα μοιράζονται οἱ πασάδες καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες οἱ τοῦρκοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἕως νὰ μάθουν τὰ τούρκικα νὰ μιλοῦν. Καὶ μαθαίνουνσι καὶ τὸ τουφέκι καὶ τὸ δοξάριον νὰ τὸ τοξεύωσιν ἴσα. Αὐτὴν τὴν ἀνάγκην ἔχουν οἱ χριστιανοὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀγαρηνῶν.

10. (φ. 7α). Τὸ νησί τῶν Κυθήρων ἔχει μίαν πόλιν ὀνομάζεται Καψάλη καὶ εἶναι πολὺ δυνατὴ καὶ εἶναι περίπου ὡς τὸ νησί τῶν Κορφῶν καὶ τῆς Ζακύνθου. Τὸ ὅποῖον νησί εἶναι ἄκαρπον ἀπὸ παντὸς πράγματος, μὰ ἐκεῖνο τὸ λίγο ὅπου κάμνει εἶναι εὐγευστο. Ἔχει δύο καστέλλια μικρὰ καὶ χωρία πέντε ἔξ μικρά. Τυρὶ κάμνει πολὺ καὶ ἔχει πολλὰ σφακτὰ καὶ γίδια. Τὸ αὐτὸ νησί εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ νησί τῆς Κρήτης 60 μίλια.

Τὸ νησί αὐτὸ εἶναι τὸ Βενέτικον

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.—Eine Verschärfung des Schwarzschen Lemma's*,
von C. Carathéodory.

1.—Wenn man für alle gleichmässig beschränkten Funktionen, die im Einheitskreise regulär sind und im Mittelpunkt dieses Kreises verschwinden, die Zahlen $f'(z)$ für einen festen Punkt des Kreises berechnet und wenn man die obere Grenze $M_0(z)$ dieser Zahlenmenge bestimmt, so erhält man ein unerwartetes Resultat. Es ist nämlich fast selbstverständlich, dass $M_0(z)$ eine nicht abnehmende eindeutige Funktion von $|z|$ sein muss, die gegen Unendlich konvergiert, wenn $|z|$ gegen Eins strebt. Normalerweise müsste also $M_0(z)$ monoton wachsen wenn z das Intervall $0 < |z| < 1$ beschreibt. In Wirklichkeit bleibt aber $M_0(z)$ im Intervalle $0 \leq |z| \leq \sqrt{2} - 1$ konstant und fängt erst für $|z| > \sqrt{2} - 1$ zu wachsen an¹.

Die Mitteilung der äusserst elementaren Rechnungen auf welchen dieses Resultat beruht, das als eine bemerkenswerte Verschärfung des Schwarzschen Lemma's angesehen werden muss, bildet das Hauptziel der vorliegenden Note. Ich will aber diese Gelegenheit benutzen, um zu zeigen, wie man durch eine von der üblichen wenig abweichenden Beweisanordnung, die Ableitung des Schwarzschen Lemma's selbst und seiner wichtigsten Folgerungen, unabhängig von der Kenntnis der elementaren konformen Abbildungen erhalten kann.

* Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ.—Μία συμπλήρωσις τοῦ λήμματος τοῦ Schwarz.

¹ Zusatz bei der Korrektur. Wie ich soeben bemerkte ist dieses Ergebnis schon in der inhaltsreichen Arbeit von J. DIEUDONNÉ (*Ann. de l'Ec. Norm.*, [3], 48, 1931, p. 247 - 358) auf S. 352 enthalten, der es aber auf ganz anderem Wege erhalten hat.